

ETLOG

INSTRUKCJA OBSŁUGI APLIKACJI ETLOG

Wiesław Stachowiak, Dominik Kupisz

SPIS TREŚCI

1	WYMAGANIA SPRZĘTOWE I NIEZBĘDNE OPROGRAMOWANIE SYSTEMOWE	3
2	INSTALACJA PROGRAMU	4
2.1	INSTALACJA	4
2.2	AKTUALIZACJA WERSJI	5
3	PRZYGOTOWANIE PROGRAMU DO PRACY	6
3.1	AKTYWACJA LICENCJI	6
3.2	IMPORT SZABLONÓW	8
3.3	WYBÓR SZABLONU ETYKIETY LOGISTYCZNEJ	8
3.4	WYBÓR DRUKARKI	9
3.5	USTAWIENIA PULI NUMERÓW SSCC	9
3.6	BAZA Z DANymi PRODUKTÓW	10
3.6.1	<i>Import danych produktów</i>	10
3.6.2	<i>Ręczne wprowadzanie danych do bazy produktów</i>	13
3.6.3	<i>Przyciski funkcyjne i nawigacyjne</i>	16
3.7	BAZA FIRM	17
3.7.1	<i>Wybór firmy</i>	18
4	DRUKOWANIE ETYKIET	19
4.1	WYBÓR PRODUKTU	19
4.2	USTAWIENIA TREŚCI I WYDRUK ETYKIET	20
5	EKSPORT I IMPORT BAZY DANYCH PRODUKTÓW	21
6	KOPIA BEZPIECZEŃSTWA I PRZENIESIENIE PROGRAMU NA INNY KOMPUTER	22
6.1	WYKONYWANIE KOPII BEZPIECZEŃSTWA	22
6.2	PRZENIESIENIE ZAINSTALOWANEGO PROGRAMU NA INNY KOMPUTER LUB ODTWORZENIE PRZY POMOCY KOPII BEZPIECZEŃSTWA	22
7	WYTYCZNE GS1 W ZAKRESIE WYKORZYSTYWANIA ETYKIET LOGISTYCZNYCH	22
7.1	ZAWARTOŚĆ INFORMACYJNA ETYKIETY	23
7.1.1	<i>Identyfikatory zastosowania GS1</i>	23
7.1.2	<i>Podstawowe numery identyfikacyjne standardu GS1</i>	23
7.1.3	<i>Hierarchia opakowań a jednostka logistyczna</i>	25
7.2	JAK ZASTOSOWAĆ ETYKIETĘ W PRAKTYCE?	27

O PROGRAMIE

EtLog jest programem służącym do wydruku etykiet logistycznych, zgodnych z globalnym standardem GS1 oraz dzięki dedykowanym szablonom, z konkretnymi wymaganiami sieci handlowych.

Jego cechą jest możliwość wydruku etykiet zarówno na drukarkach laserowych jak i profesjonalnych drukarkach termotransferowych przeznaczonych do zastosowań magazynowych.

Strona | 3

Podstawą pracy, w programie EtLog, jest posługiwanie się zaprojektowanymi przez producenta programu wzorcami etykiet – tzw. szablonami. Stanowią one element programu, w którym zapisane są wszystkie informacje o wyglądzie etykiety i zawartej na niej kolekcji danych

Program, który oddajemy w Państwa ręce pozwala:

- spełnić wymagania sieci handlowych w zakresie umieszczania etykiet logistycznych na dostarczanych jednostkach logistycznych;
- umieścić na etykiecie dane umożliwiające śledzenie ścieżki pochodzenia towaru (traceability), dzięki zastosowaniu unikatowych standardów GS1;
- wykorzystać etykietę logistyczną do usprawnienia wewnętrznych procesów magazynowych w firmie;
- uniknąć wielu błędów na etapie projektowania treści zawartych na etykiecie jak i na etapie samego wydruku kodów.

1 WYMAGANIA SPRZĘTOWE I NIEZBĘDNE OPROGRAMOWANIE SYSTEMOWE

Obsługiwane systemy operacyjne:

Windows 10

Windows 7; Windows 7 Service Pack 1; Windows Server 2003 Service Pack 2; Windows Server 2008; Windows Server 2008 R2; Windows Server 2008 R2 SP1; Windows Vista Service Pack 1; Windows XP Service Pack 3

Windows XP z dodatkiem SP3, Windows Server 2003 z dodatkiem SP2, Windows Vista z dodatkiem SP1 lub nowszym, Windows Server 2008 (nie jest obsługiwany w przypadku roli Server Core), Windows 7, Windows Server 2008 R2 (nie jest obsługiwany w przypadku roli Server Core), Windows 7 z dodatkiem SP1, Windows Server 2008 R2 z dodatkiem SP1,

Obsługiwane architektury:

x86, x64, ia64

Wymagania sprzętowe:

- Minimalne zalecane: procesor Core i3, 3,33 GHz lub szybszy oraz co najmniej 512 MB pamięci RAM

Minimalna ilość miejsca na dysku: 40 MB

- Karta graficzna i monitor powinny zapewniać uzyskanie rozdzielczości 1024x768 pikseli.

Program w wersji testowej instalowany jest na podstawie pliku instalacyjnego znajdującego się na stronie <http://etlog.pl>

Aby program mógł działać w pełnej wersji użytkowej należy zakupić w PIT licencję użytkownika oraz szablon zawierający wszystkie niezbędne informacje umożliwiające wydrukowanie etykiety z wybraną kolekcją danych.

Licencja jest dostarczana w postaci pliku pocztą elektroniczną. W ten sam sposób są dostarczane: klucz licencyjny i szablon. Wszystkie te elementy można przenosić na docelowy komputer również za pomocą nośników pamięci masowej (np. pendrive, CD-ROM).

UWAGA: Do działania programu nie jest wymagane połączenie z siecią Internet.

Wymagania wstępne:

- Instalator Windows 3.1 lub nowszy
- Do właściwego działania EtLog wymaga FRAMEWORK .NET 4.0 lub wyższego.

2 INSTALACJA PROGRAMU

2.1 INSTALACJA

UWAGA: Przed rozpoczęciem instalacji należy upewnić się, czy Użytkownik posiada wystarczającą uprawnienia w systemie operacyjnym do instalacji nowego oprogramowania na wybranym komputerze.

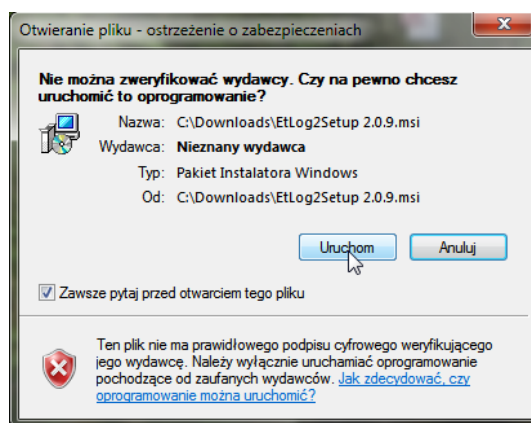
W celu zainstalowania program EtLog należy:

KROK 1. Pobrać ze strony internetowej etlog.pl plik instalacyjny demo.

UWAGA: W przypadku instalacji oprogramowania na innym, niż używanym do pobrania pliku komputerze, należy plik instalacyjny oraz pozostałe pliki wykorzystywane w pracy aplikacji, zapisać w wybranej lokalizacji lub przenośnej pamięci masowej.

UWAGA: Niektóre systemy antywirusowe mogą blokować wykorzystanie pliku z rozszerzeniem .msi. W przypadku instalacji naszego oprogramowania wymagane jest zignorowanie ostrzeżenia o zagrożeniu, poprzez wybranie na opcji **Zachowaj**.

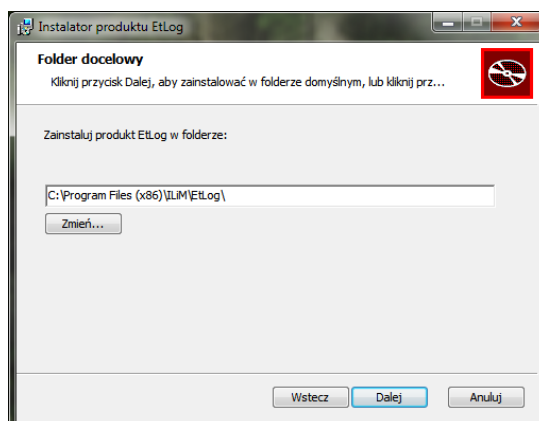
KROK 2. Po kliknięciu, na pobrany plik, pojawi się na ekranie okno komunikacyjne system Windows (Rys. 1). Wybieramy przycisk **Uruchom** a następnie postępujemy zgodnie z instrukcją na ekranie.

Rys. 1 Okno Windows z ostrzeżeniem o zabezpieczeniach.

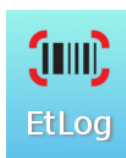
KROK 3. Po zapoznaniu się z warunkami licencji należy je zaakceptować zaznaczając pole „ Akceptuję warunki Umowy licencyjnej”, następnie nacisnąć klawisz ekranowy **Dalej**.

KROK 4. Wybór docelowej lokalizacji programu (Rys. 3). Ścieżkę można ustalić ręcznie lub skorzystać ze wskazanej przez system lokalizacji. Następnie należy kliknąć klawisze **Dalej** i **Zainstaluj**.

Rys. 3 Okno komunikacyjne Windows ze ścieżką do domyślnej lokalizacji instalacyjnej aplikacji.

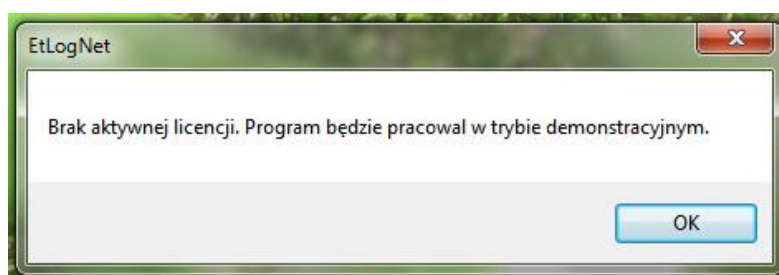
KROK 5. Udana instalacja programu spowoduje pojawienie się ikony skrótu na pulpicie komputera (Rys. 2).

Rys. 2 Ikona programu umieszczona na pulpicie.

Po uruchomieniu programu pojawi się okienko z następującym komunikatem:

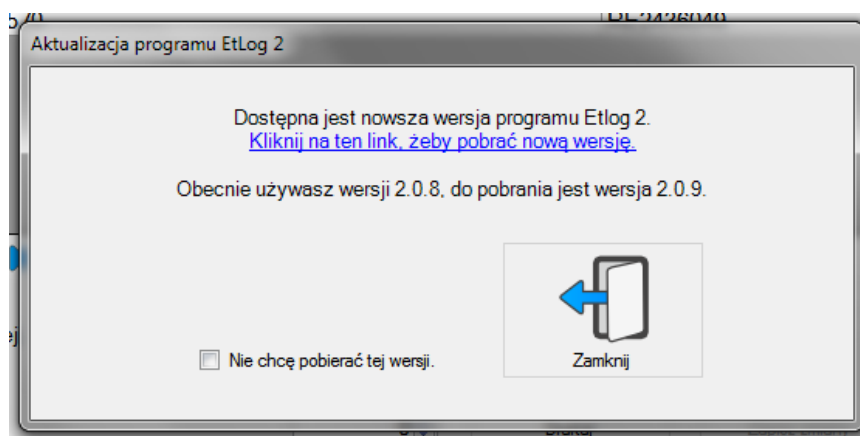
Wersja demonstracyjna ma zainstalowane trzy przykładowe szablony i jest ograniczona do wygenerowania 16 numerów SSCC, które później są powtarzane. Aby korzystać z pełnej wersji należy zakupić licencję. Na wygenerowanej etykiecie umieszczony jest napis „DEMO”.

Rys. 4 Komunikat o zainstalowaniu wersji testowej.

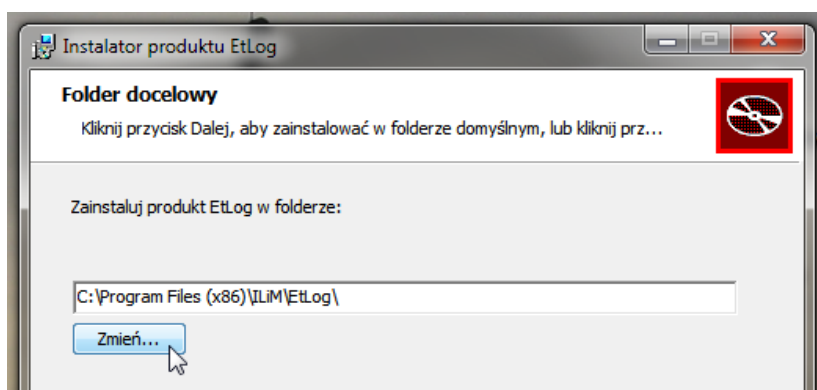
2.2 AKTUALIZACJA WERSJI

W przypadku komputerów podłączonych na stałe do Internetu, po uruchomieniu EtLoga pojawia się okienko umożliwiające pobranie nowszej wersji programu (Rys. 5). Po zapisaniu pliku instalacyjnego na dysku należy go uruchomić i postępować zgodnie z instrukcjami pojawiającymi się na ekranie.

Rys. 5 Okienko informujące Użytkownika o pojawieniu się nowej wersji programu.

W przypadku stanowisk, które nie mają dostępu do sieci Internet, aktualizację EtLoga przeprowadza się ręcznie. Należy pobrać najnowszą wersję programu ze strony etlog.pl, zapisać ją na nośniku danych, po czym skopiować z nośnika na dysk komputera, na którym zainstalowany jest Etlog i uruchomić instalator dwukrotnie klikając na nim myszką. Jeśli program jest zainstalowany w katalogu domyślnym narzuconym przez program instalujący, to nastąpi standardowa instalacja, która faktycznie jest podniesieniem wersji. Jeśli program został zainstalowany w folderze innym niż domyślny, to w odpowiednim oknie instalatora należy wskazać ten folder.

Rys. 6 Okno umożliwiające zmianę folderu instalacyjnego.

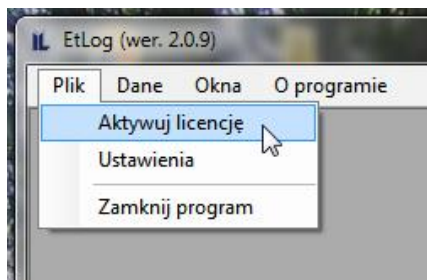
UWAGA: Aktualizacja oprogramowania nie usuwa zarejestrowanych szablonów oraz wprowadzonych przez Użytkownika danych dotyczących produktów czy kontrahentów. Utrzymywana jest również historia nadanych numerów SSCC oraz wydrukowanych etykiet.

3 PRZYGOTOWANIE PROGRAMU DO PRACY

Po uruchomieniu programu konieczne jest skonfigurowanie podstawowych parametrów aplikacji.

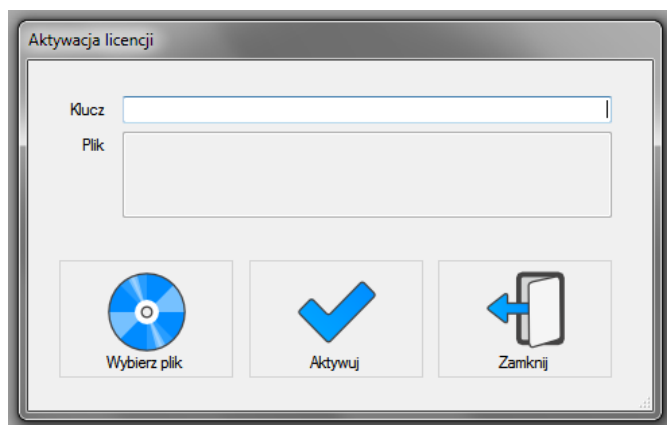
3.1 AKTYWACJA LICENCJI

Plik licencyjny wraz z kluczem szyfrującym jest przesyłany do Użytkownika drogą elektroniczną. Należy go zapisać w wybranej przez siebie lokalizacji, z której będzie możliwego jego późniejsze uruchomienie.

Rys. 7 Wybór funkcji aktywowania licencji.

KROK 1. W celu uruchomienia pełnej wersji programu EtLog, należy w menu głównym wybrać opcję **Plik\Aktywuj licencję** a następnie, w oknie dialogowym (Rys. 8) w pole „Klucz” wpisujemy lub wklejamy (Ctrl+C, Ctrl+V) przesłany wcześniej klucz zapisany w pliku tekstowym.

Rys. 8 Okno aktywacji licencji.

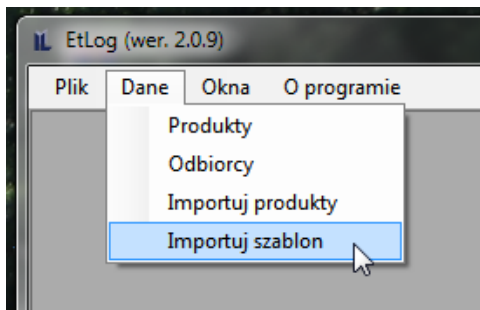
KROK 2. Naciskamy klawisz ekranowy **Wybierz plik** otwierając tym samym standardowe okienko Windows umożliwiające wybranie pliku. Wskazujemy na zapisany wcześniej plik licencji i używamy klawisza **Aktywuj**. Po aktywacji klucza i licencji należy zamknąć aplikację i uruchomić ją ponownie.

UWAGA: W przypadku, gdy firma posiada więcej niż jeden Prefiks GS1 Firmy (dawniej numer NIF GS1 (Numer Identyfikacyjny Firmy)), wykorzystywany do tworzenia numerów SSCC, należy zdecydować się, który prefiks będzie używany w programie EtLog i podać go w zamówieniu. Jeśli firma chce używać więcej niż jeden prefiks, to wiąże się to z koniecznością zakupu dodatkowych licencji.

UWAGA: Zasady licencji oraz regulamin wykorzystanie aplikacja został określony w oddzielnym dokumencie licencyjnym, dostępnym również na stronie: etlog.pl

3.2 IMPORT SZABLONÓW

Szablony importowane są do aplikacji za pomocą umieszczonego w górnym pasku menu opcji **Dane/Importuj szablon**.

Rys. 9 Wybór funkcji importowania szablonu.

Następnie pojawi się okno Windows, w którym należy wybrać plik szablonu zapisany wcześniej na dysku.

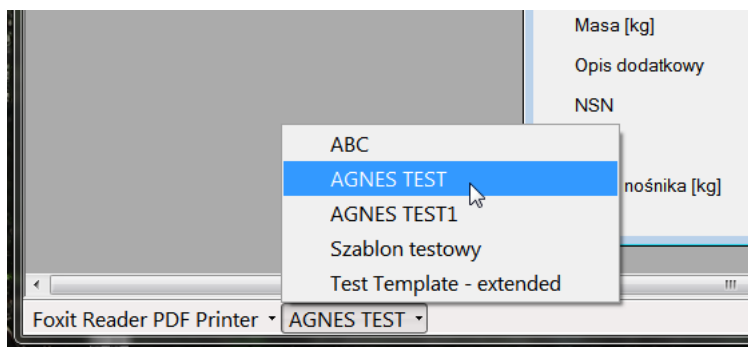
W przypadku zakupu licencji oprogramowania Użytkownik otrzymuje od dostawcy aplikacji dedykowany szablon etykiety, zgodny z wymaganiami zgłaszanymi na etapie składania zamówienia na aplikację EtLog. Na etapie definiowania, przez producenta programu, zawartości szablonu użytkownik może określić jakie pola i jakiego typu dane mają być przedstawiane na etykiecie. Możliwe jest również zdefiniowanie wymagalności pewnych pól oraz ich funkcji.

Zamówiony szablon, przesyłany jest do Użytkownika aplikacji drogą elektroniczną (format pliku *.tpl). Na etapie zapisu, przesłanego od dostawcy oprogramowania szablonu na dysku, istnieje możliwość zmiany jego nazwy (zmiana nazwy pliku bez zmiany rozszerzenia!), w taki sposób, aby ułatwić operatorom aplikacji dokonanie właściwego wyboru potrzebnego wzorca. Zapis szablonu w zdefiniowanej lokalizacji oraz zmiana nazwy pliku/szablonu, odbywają się w standardowych oknach dialogowych systemu Windows.

W zależności od wymagań Użytkownika, program EtLog, umożliwia stosowanie jednego albo wielu szablonów etykiet logistycznych.

3.3 WYBÓR SZABLONU ETYKIETY LOGISTYCZNEJ

System w wersji demonstracyjnej wyposażony jest w 3 przykładowe szablony, o z góry ustalonej zawartości informacyjnej. Wersja demo pozwala na wydruk 16 przykładowych etykiet.

Rys. 10 Wybór szablonu z dolnego paska menu

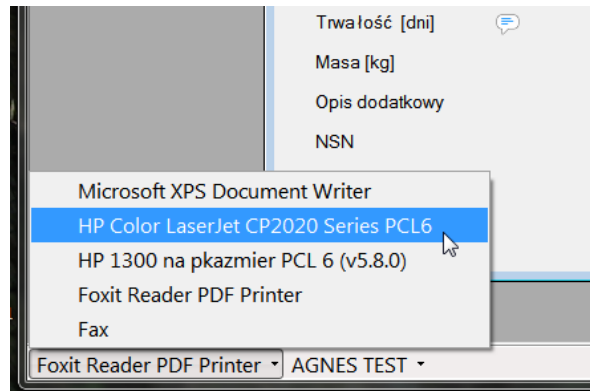
Wyboru szablonu, który ma być użyty dokonuje się przy pomocy przycisku w dolnym pasku menu (Rys. 10). Po jego naciśnięciu pojawi się rozwijane okno umożliwiające wybór szablonu spośród zainstalowanych w programie. Wybór potwierdzamy kliknięciem na nazwę potrzebnego nam szablonu.

3.4 WYBÓR DRUKARKI

Program EtLog przystosowany jest do wydruku standardowych etykiet logistycznych na dowolnych drukarkach laserowych oraz specjalistycznych drukarkach termotransferowych.

Strona | 9

Aplikacja automatycznie wykrywa zainstalowane na komputerze drukarki. W celu wskazania domyślnego urządzenia, należy po uruchomieniu aplikacji, na dolnym pasku menu programu, wybrać odpowiednią drukarkę.

Rys. 11 Wybór drukarki z dolnego paska menu.

Jako domyślny format wydruku etykiet logistycznych GS1, program EtLog, przyjmuje opcję wydruku dwóch, identycznych (z tym samym numerem SSCC i zawartością), etykiet w formacie A5, na jednej stronie papieru wielkości A4, w orientacji poziomej.

Przy etykietach na standardowe opakowania zbiorcze o formacie i ilości etykiet na stronie decyduje szablon.

UWAGA: Program nie przewiduje możliwości ingerencji Użytkownika w format lub wielkość etykiety.

UWAGA: Producent oprogramowania zaleca stosowanie odpowiedniej jakości, dedykowanych materiałów eksploatacyjnych do druku etykiet logistycznych (o podwyższonej odporności na warunki atmosferyczne).

UWAGA: Niezalecane jest wykorzystywanie drukarek atramentowych do wydruku etykiet logistycznych z uwagi na możliwość rozmywania brzegów kresk kodu pod wpływem wilgoci. Uniemożliwia to niejednokrotnie odczytanie zapisanych w kodzie informacji.

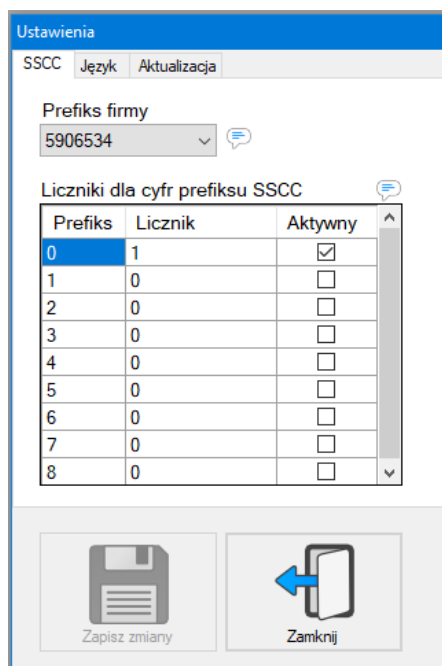
3.5 USTAWIENIA PULI NUMERÓW SSCC

Menu **Plik\Ustawienia** pozwala na wybór właściwych ustawień, wykorzystywanych na etapie generowania numerów SSCC.

UWAGA: Po aktywowaniu licencji w większości wypadków nie ma potrzeby ingerowania w poniższe ustawienia. Numer SSCC będzie generowany od pozycji 000...00 w oparciu o przesłany Prefiks GS1.

Numerzy SSCC generowane są na podstawie zapisanego w pliku licencyjnym Prefiksu GS1 firmy (dawniej Numeru Identyfikacyjnego Firmy w systemie GS1). W przypadku firm, które posiadają kilka Prefiksów GS1, wymagane jest indywidualne ustawienie parametrów stosowanych dla generowania numeru SSCC

Do wyboru Prefiksu GS1 należy wykorzystać rozwijane okno w zakładce **Ustawienia \ Prefiks GS1**.

Strona | 10

Rys. 12 Okno ustawień programu.

KROK 1. Zdefiniowanie pola **Prefiks**, na podstawie którego będą generowane numery SSCC. Producent oprogramowania zaleca wybór jednego numeru NIF, o jak najkrótszej liczbie cyfr. Wybrany w ten sposób numer pozwoli na stworzenie większej liczby unikatowych numerów SSCC.

KROK 2. Użytkownik definiuje pola w oknie „Liczniki dla cyfr prefiksu SSCC”. Pole prefiks pozwala na wybór tzw. cyfry wskaźnikowej z numeru SSCC czyli pierwszej cyfry w numerze SSCC. Dostawca oprogramowania zaleca, zgodnie ze standardem GS1, wybór jako domyślnej cyfry wskaźnikowej, cyfry „0”. Jej wyboru dokonujemy za pomocą zaznaczenia w kolumnie „Aktywny” odpowiedniego pola.

Uruchomienie kolejnych prefiksów (cyfr wskaźnikowych) po ewentualnym wyczerpaniu się puli numerów odbywa się automatycznie.

KROK 3. Zdefiniowanie pola **Licznik**. Wprowadzenie manualnie, w polu licznik, cyfry innej niż „0”, pozwala uruchomić proces generowania numerów SSCC, na poziomie segmentu seryjnego numeru SSCC, od wskazanego przez Użytkownika numeru.

KROK 4. Ustawienia dla wybranych pól zatwierdzamy wybierając klawisz „**Zapisz zmiany**”.

3.6 BAZA Z DANymi PRODUKTÓW

3.6.1 IMPORT DANYCH PRODUKTÓW

Opcja importu produktów (górny pasek menu **Dane/Importuj produkty**) pozwala na wprowadzenie do bazy danych aplikacji EtLog wszystkich niezbędnych informacji o produktach ze źródeł zewnętrznych. W tym celu należy wyeksportować z zewnętrznego programu bazę danych produktów, a następnie w Excelu przygotować ją do postaci zbliżonej do przedstawionej na Rys. 13. Proszę zwrócić uwagę na kolumnę GTIN. Znajdujące się w niej pola muszą mieć atrybut „pole tekstowe”, gdyż w innym przypadku będą potraktowane jako liczba i pojawią się

w postaci zapisu wykładniczego. Jeśli w bazie produktów nie ma numeru GTIN to należy go każdorazowo wpisać ręcznie.

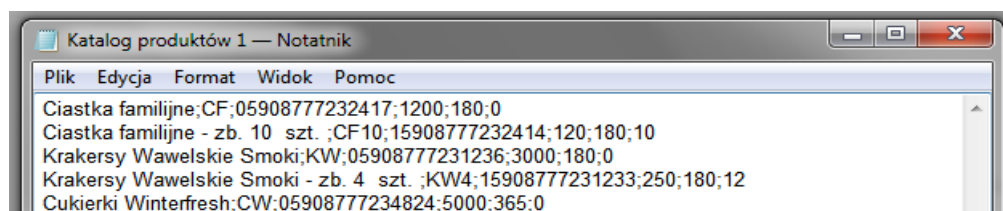
	A	B	C	D	E	F
	NAZWA	SYMBOL	GTIN	ILOŚĆ NA JEDN. LOGIST.	TRWAŁOŚĆ	ILOŚĆ W OPAK. ZBIORCZYM
1						
2	Ciastka familijne	CF	05908777232417	1200	180	0
3	Ciastka familijne - zb. 10 szt.	CF10	15908777232414	120	180	10
4	Krakersy Wawelskie Smoki	KW	05908777231236	3000	180	0
5	Krakersy Wawelskie Smoki - zb. 4 szt.	KW4	15908777231233	250	180	12
6	Cukierki Winterfresh	CW	05908777234824	5000	365	0

Rys. 13 Fragment przykładowego arkusza kalkulacyjnego zawierającego informacje o importowanych produktach.

UWAGA: Jeśli do przygotowania pliku eksportu danych będzie używany program MS Excel należy wyeksportować plik w formacie CSV rozdzielany przecinkami. W wersji polskiej tego programu zostaną jako znaki rozdzielające wstawione średniki.

UWAGA: W przypadku gdy w pliku eksportu jakieś z pól będzie puste, to ten rekord nie zostanie zaimportowany i w komunikacie programu EtLog pojawi się okno z błędem importu.

UWAGA: Gdy dane są obrabiane w arkuszu kalkulacyjnym należy zwrócić uwagę na to aby pola w kolumnie GTIN były polami tekstowymi i zawierały 14 cyfrową postać numeru GTIN.

Rys. 14 Fragment pliku tekstowego gotowego do zaimportowania bazy produktów do Etloga

Po przygotowaniu pliku tekstowego z danymi produktów w menu głównym EtLoga należy wybrać **Dane/Importuj produkty**. Pojawi się okno widoczne na Rys. 15.

W oknie tym należy wykonać następujące czynności:

KROK 1. Użytkownik powinien zdefiniować czy w importowanym pliku z danymi znajduje się wiersz nagłówek. Wybór tej opcji pozwoli na odpowiednie przypisanie danych znajdujących się w importowanym pliku do wymaganych atrybutów opisujących produkt.

UWAGA: W przypadku gdy dane w pliku posiadają nagłówki a Użytkownik tego nie zaznaczył, import danych nie będzie możliwy.

KROK 2. Określenie separatora danych. W przypadku importu danych z plików typu .CSV, lub .TXT istnieje konieczność rozdzielania ciągów danych w jednym wierszu zapisanego tekstu, w taki sposób, aby program mógł jednoznacznie rozróżnić początek i koniec treści lokowanej w oknie danych. Ważne, aby jako separatorów nie wykorzystywać znaków użytych na etapie opisu produktu. Może to spowodować niewłaściwy podział treści. Zalecamy użycie jako separatora znaku średnika (jest to ustawienie domyślne w oknie importu).

KROK 3. Ustalamy kolejność kolumn w pliku. Program pozwala na ustalenie kolejności przenoszenia danych z kolumn znajdujących się w importowanym pliku. Należy zwrócić szczególną uwagę na prawidłowe ustawienia

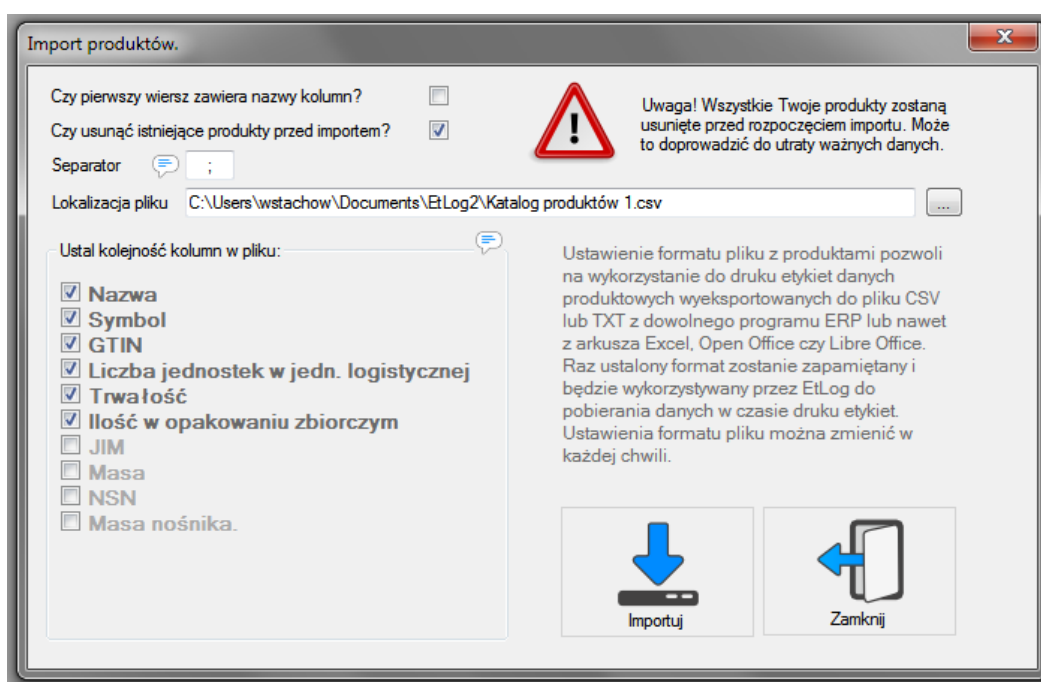
tego parametru, ma to wpływ na poprawność danych w bazie produktowej aplikacji. W celu zaznaczenia kolumn danych, które mają być importowane do systemu należy zaznaczyć odpowiednie pole przy etykiecie oznaczającej wybrany rodzaj danych (patrz Rys. 15).

Ustalenia kolejności dokonujemy poprzez przeciągnięcie kursorem myszy aktywnych pól danych na wymagane miejsce.

KROK 4. Lokalizacja pliku. Do wyboru lokalizacji pliku, należy użyć standardowego okna dialogowego systemu Windows, a wybór pliku potwierdzić klawiszem.

Strona | 12

KROK 5. Import pliku. Czynność importowania danych zostanie uruchomiona po wybraniu przycisku **Importuj**.

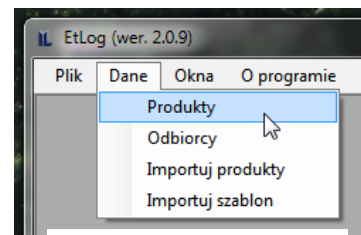
Rys. 15 Okno importu produktów.

UWAGA: Importowanie danych do aplikacji EtLog zależnie od wybranej opcji powoduje usunięcie dotychczas wprowadzonych danych lub dopisanie danych importowanych do zestawu danych istniejących. Zalecamy ostrożność na etapie wprowadzenia danych.

UWAGA: Twórca oprogramowania nie ponosi odpowiedzialności za utratę danych wynikającą z nieumiejętnego przeprowadzenia importu danych. Dodatkowo wprowadzony został komunikat o konsekwencjach wynikających z nadpisania danych z wykorzystaniem opcji importu.

3.6.2 RĘCZNE WPROWADZANIE DANYCH DO BAZY PRODUKTÓW

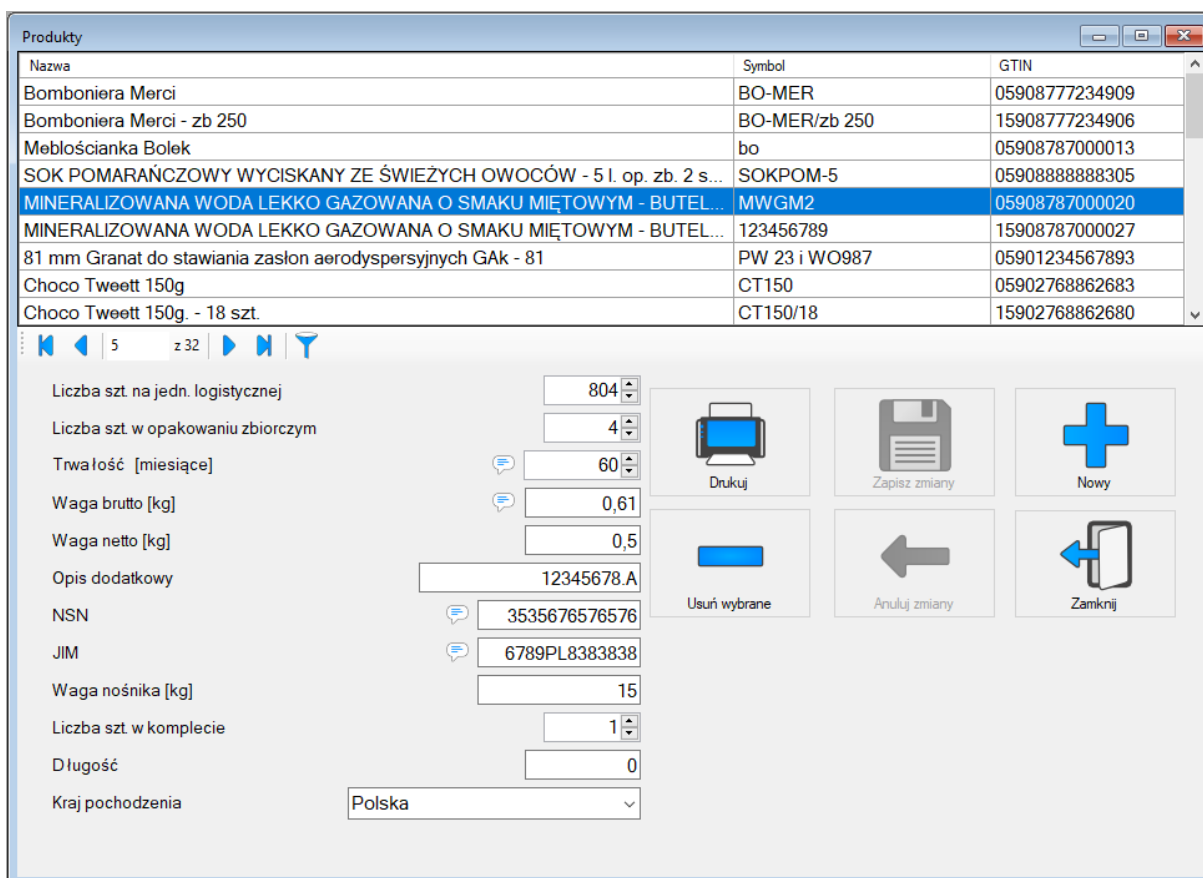
Znajdujące się na górnej belce menu **Dane/Produkty** pozwala na uruchomienia okna Produkty, który jest podstawowym oknem dialogowym aplikacji EtLog. Wykorzystując to okno można dodawać ręcznie dane o nowych produktach, edytować je, usuwać i zapisywać zmiany. Istotną czynnością, którą realizujemy w tym oknie jest wybór produktu, dla którego chcemy wydrukować etykietę według wybranego szablonu.

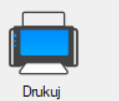
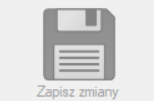

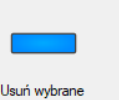
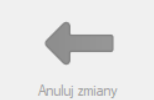

Strona | 13

Rys. 16 Wybór okna produktów.

DODAWANIE NOWEGO PRODUKTU

Nazwa	Symbol	GTIN
Bomboniera Merci	BO-MER	05908777234909
Bomboniera Merci - zb 250	BO-MER/zb 250	15908777234906
Miełścianka Bolek	bo	05908787000013
SOK POMARAŃCZOWY WYCISKANY ZE ŚWIEŻYCH OWOCÓW - 5 l. op. zb. 2 s...	SOKPOM-5	05908888888305
MINERALIZOWANA WODA LEKKO GAZOWANA O SMAKU MIĘTOWYM - BUTEL...	MWGM2	05908787000020
MINERALIZOWANA WODA LEKKO GAZOWANA O SMAKU MIĘTOWYM - BUTEL...	123456789	15908787000027
81 mm Granat do stawiania zaslon aerodispersyjnych GAK - 81	PW 23 i WO987	05901234567893
Choco Tweett 150g	CT150	05902768862683
Choco Tweett 150g. - 18 szt.	CT150/18	15902768862680

Liczba szt. na jedn. logistycznej	804			
Liczba szt. w opakowaniu zbiorczym	4			
Trwałość [miesiące]	60			
Waga brutto [kg]	0,61			
Waga netto [kg]	0,5			
Opis dodatkowy	12345678.A			
NSN	3535676576576			
JIM	6789PL8383838			
Waga nośnika [kg]	15			
Liczba szt. w komplecie	1			
Długość	0			
Kraj pochodzenia	Polska			

Rys. 17 Okno funkcyjne Produkty.

KROK 1. Aby rozpocząć dodawanie danych nowego produktu należy nacisnąć klawisz ekranowy

KROK 2. Następnie należy wprowadzić dane dotyczące opisywanego produktu w odpowiednie pola. Proszę zwrócić uwagę na to, że w górnej części formularza znajdują się główne dane, a w dolnej uzupełniające. Sugerujemy aby po wpisaniu danych do wybranego pola przejść do następnego postępując się klawiszem Tab. Dzięki temu przejdziemy przez wszystkie pola po kolei, a kursor zawsze ustawi się w pierwszej wolnej kolumnie.

KROK 3. Po wypełnieniu wszystkich pól zapisujemy wprowadzone zmiany naciskając klawisz ekranowy

OPIS POSZCZEGÓLNYCH PÓL BAZY PRODUKTÓW.

NAZWA: pole alfanumeryczne zawiera jednoznacznie identyfikującą asortyment nazwę produktu.

SYMBOL: pole alfanumeryczne, może być wykorzystane do wprowadzenia numeru wewnętrznego produktu lub innej dodatkowej informacji na temat produktu np.: numeru SAP, numeru katalogowego. Dane z tego pola mogą być wykorzystywane również na wydruku etykiety logistycznej. Wymagalność uzupełnienia tego pola jest definiowana na poziomie przygotowania szablonu i ustalenia jego treści. W przypadku gdy szablon nie zakładał wykorzystania danych zapisanych w tym polu, na etykiecie logistycznej, Użytkownik może wykorzystać to miejsce w dowolny sposób.

GTIN: pole numeryczne pozwala wprowadzić numer produktu. Zgodnie ze standardem GS1 dane produktowe powinny być wprowadzone w postaci 14-cyfrowej. W przypadku numerów GTIN o długości -8, -12, -13 cyfr brakujące miejsca zostaną automatycznie uzupełnione przez program przed numerem nieznaczącymi „0”. Patrz zasady tworzenia numerów GTIN umieszczone w niniejszej instrukcji na str. 25. Pole pozwala wprowadzić numer GTIN o dowolnej długości. W polu wprowadzono walidację cyfry kontrolnej (program wylicza cyfrę kontrolną, dzięki czemu możemy sprawdzić, czy wpisaliśmy cały numer poprawnie). System pozwala wprowadzić kilka identycznych numerów GTIN.

LICZBA SZTUK NA JEDNOSTCE LOGISTYCZNEJ : Pole numeryczne. Należy w nie wpisać standardową liczbę sztuk wprowadzanego produktu, która zwykle mieści się na jednostce logistycznej np. na palecie. Dane z tego pola będą wykorzystane do określenia ilości sztuk opisywanego produktu na jednostce logistycznej. Należy tu dodać, że w oknie wydruku można tą wielkość zmienić (np. w sytuacji, gdy musimy wydrukować etykietę logistyczną na niepełną paletę). Liczba ta może być również wykorzystana do ustalenia łącznej wagi netto produktów umieszczonych na całej jednostce logistycznej.

LICZBA SZTUK W OPAKOWANIU: - Pole numeryczne, zawiera liczbę sztuk produktów podstawowych w opakowaniu zbiorczym (wypełniane tylko w przypadku opisywania produktu będącego opakowaniem zbiorczym zawierającym n opakowań produktu podstawowego). Jeśli produkt jest w opakowaniu jednostkowym, to należy w to pole wpisać cyfrę „0”. Umożliwia to usunięcie z etykiety napisu z wyliczeniem liczby sztuk jednostkowych na jednostce logistycznej w sytuacji, gdy wprowadzane dane dotyczą produktu w opakowaniu jednostkowym (podstawowym).

TRWAŁOŚĆ : Jest to podany w dniach, tygodniach lub miesiącach okres przydatności produktu. Kliknięcie na jednostkę czasu (np. [dni]) pozwala ją zmienić. Zawartość pola używana jest do wygenerowania daty przydatności.

WAGA BRUTTO: Pole numeryczne. Użytkownik powinien w to pole wprowadzić wagę brutto, standardowego opakowania. Dane z tego pola będą wykorzystywane do zdefiniowania wagi brutto całej jednostki logistycznej. Wagę należy podać w kilogramach.

WAGA NETTO: Pole numeryczne. W to pole należy wpisać wagę netto wprowadzanego produktu w kilogramach.

UWAGA: Jako separatora pola wagi oddzielającego części całkowite od dziesiętnych należy użyć przecinka.

OPIS DODATKOWY: Pole alfanumeryczne. Pole może zawierać dowolny, dodatkowy opis produktu. Dane z tego pola mogą być wykorzystywane również na wydruku etykiety logistycznej. Wymagalność uzupełnienia tego pola jest definiowana na poziomie przygotowania szablonu i ustalenia jego treści. W przypadku gdy szablon nie zakładał wykorzystania danych zapisanych w tym polu, na etykiecie logistycznej, Użytkownik może wykorzystać to miejsce w dowolny sposób.

NUMER NSN: Pole numeryczne (NATO Stock Number lub National Stock Number). Jest to 13 cyfrowy numer (kod) magazynowy obowiązujący w NATO, który identyfikuje poszczególne wyroby materialne dla wojska (np. uzbrojenie, sprzęt wojskowy, poszczególne sorty mundurowe, oporządzenie, itp.). Pole do wykorzystania w przypadku firm będących dostawcami do wojska.

JIM: Pole alfanumeryczne przeznaczone do wpisania symbolu Jednolitego Indeksu Materiałowego używanego do identyfikacji produktów dostarczanych dla wojska.

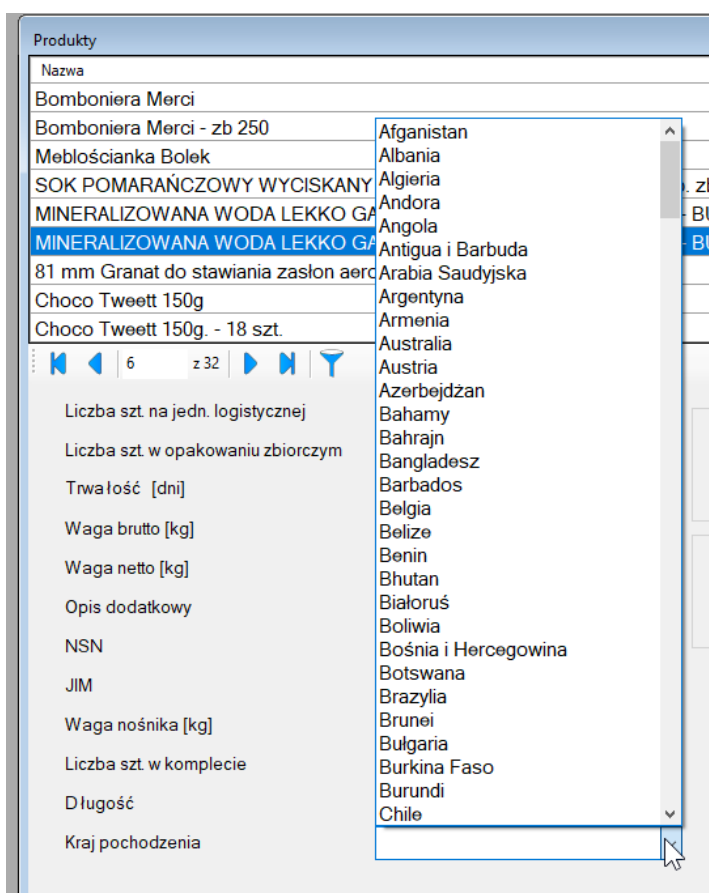
WAGA NOŚNIKA - czyli waga palety lub innego nośnika (skrzynia) na której przenoszone są jednostki handlowe

UWAGA: Jako separatora pola wagi oddzielającego części całkowite od dziesiętnych należy użyć przecinka.

LICZBA SZT. W KOMPLECIE: Pole numeryczne. Określa ono w ile odrębnych jednostek fizycznych jest spakowana jednostka handlowa. Najczęściej używane w oznakowaniu kompletów mebli (np. meblościanki, która jest jednostką handlową, ale składa się z kilku osobnych paczek).

DŁUGOŚĆ: Pole numeryczne. Należy w nie wpisać standardową długość produktu odmierzanego, np. liczbę metrów kabla na szpuli, przy założeniu, że większość szpul będzie miała taką ilość kabla. Dla nietypowych szpul możemy tą wartość zawsze zmienić w oknie wydruku.

KRAJ POCHODZENIA: Pole jest wymagane jeśli na etykiecie ma znaleźć się numer kraju pochodzenia wg ISO. Po naciśnięciu strzałki po prawej stronie pola rozwinie się lista, na której można wybrać nazwę kraju.

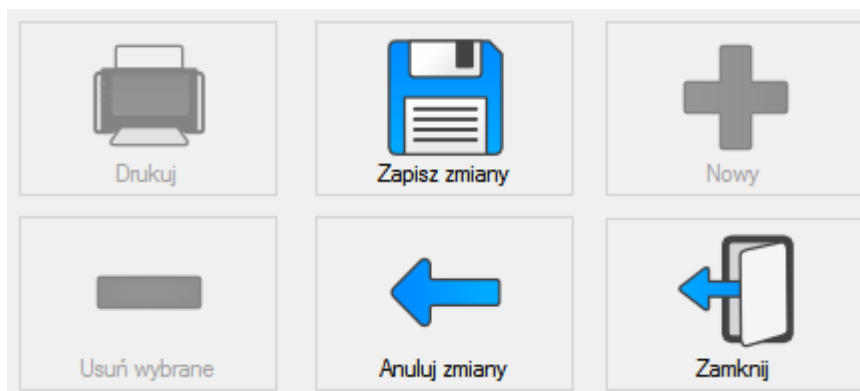
Rys. 18 Rozwinięta lista krajów.

UWAGA: Nie ma konieczności wpisywania danych do wszystkich pól. O wykorzystaniu danych z poszczególnych pól kartoteki decyduje szablon.

3.6.3 PRZYCISKI FUNKCYJNE I NAWIGACYJNE

W oknie produktów znajdują się klawisze ekranowe umożliwiające uruchomienie różnych funkcji niezbędnych do wykonywania zamierzonych funkcji programu.

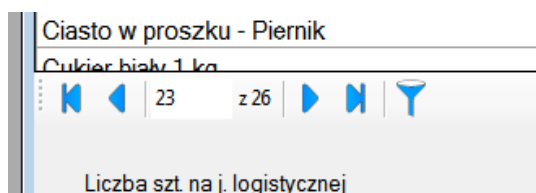
Strona | 16

Rys. 19 Przyciski funkcyjne okna Produkty.

Drukuj	Uruchomienie okna funkcyjnego pozwalającego na wydruk etykiet logistycznych.
Zapisz zmiany	Zapis zmian wprowadzonych w karcie produktu.
+	Dodanie produktu do listy asortymentowej.
-	Usunięcie produktu z listy asortymentowej.
Anuluj zmiany	Cofnięcie zmian wprowadzonych w karcie produktu przed ich zapisaniem.
Zamknij	Zamknięcie okna Produkty.

Okno robocze „Produkty” wyposażone jest w przyciski funkcyjne pozwalające nawigować po kolejnych kartach produktowych lub od razu przechodzić do pierwszego lub ostatniego wiersza listy.

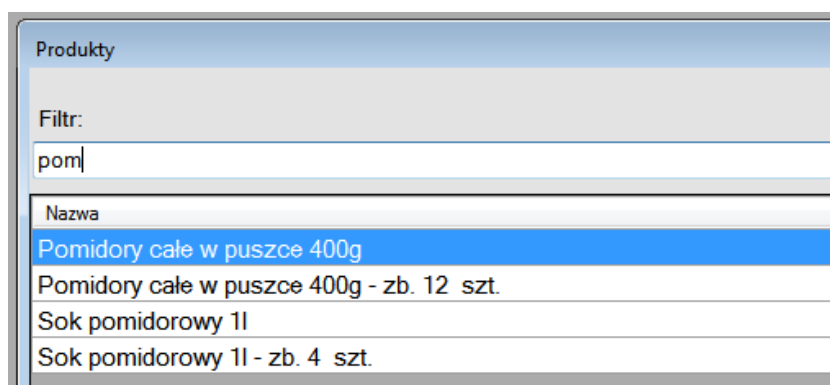
Rys. 20 Przyciski nawigacyjne dla okna Produkty.

- Przejdź do pierwszego wiersza.
- Przejdź do poprzedniego wiersza.
- Przejdź do następnego wiersza.
- Przejdź do ostatniego wiersza.
- Uruchom filtr.

Jednorazowe kliknięcie klawiszem myszy w belkę z nagłówkami kolumn tabeli produktowej powoduje posortowania malejące, lub rosnące całej tabeli, według wybranej kolumny. Dodatkowo system wyszukiwania produktów wsparty jest opcją filtra (ikona z lejkiem), która umożliwia wyszukanie produktów po wprowadzenie odpowiedniej treści.

UWAGA: Aby filtr zadziałał wszystkie pola we wszystkich kolumnach w górnej tabeli muszą być wypełnione.

W polu nad wybraną kolumną wystarczy wpisać dowolny ciąg znaków występujący w danych w wybranej kolumnie (Rys. 21). Filtr odrzuci wiersze, które nie zawierają wpisanego ciągu.

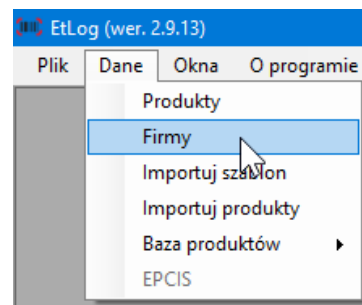

Rys. 21 Filtry umożliwiające wyszukiwanie produktów w bazie.

3.7 BAZA FIRM

To okno służy do wprowadzania i wyboru firm, których dane mogą być umieszczone na etykiecie w nagłówku, albo w postaci numeru GLN. Każdorazowo decyduje o tym szablon.

Dodawanie listy odbiorców odbywa się manualnie w identyczny sposób jak w oknie Produkty i wymaga wprowadzenia danych dotyczących podmiotów dla których kompletowana i wysyłana jest dane jednostka logistyczna (np. paleta). Podobnie jak w oknie Produkty główne dane umieszczone są w górnej części, a uzupełniające w części dolnej.

Rys. 22 Wybór okna Firmy

Na etapie wprowadzania danych o odbiorcach Użytkownik ma możliwość umieszczenia w bazie danych następujących informacji o kontrahentach:

PEŁNA NAZWA: nazwa podmiotu, odbiorcy, zgodna z dokumentami prawnymi lub ustaleniami między kontrahentami;

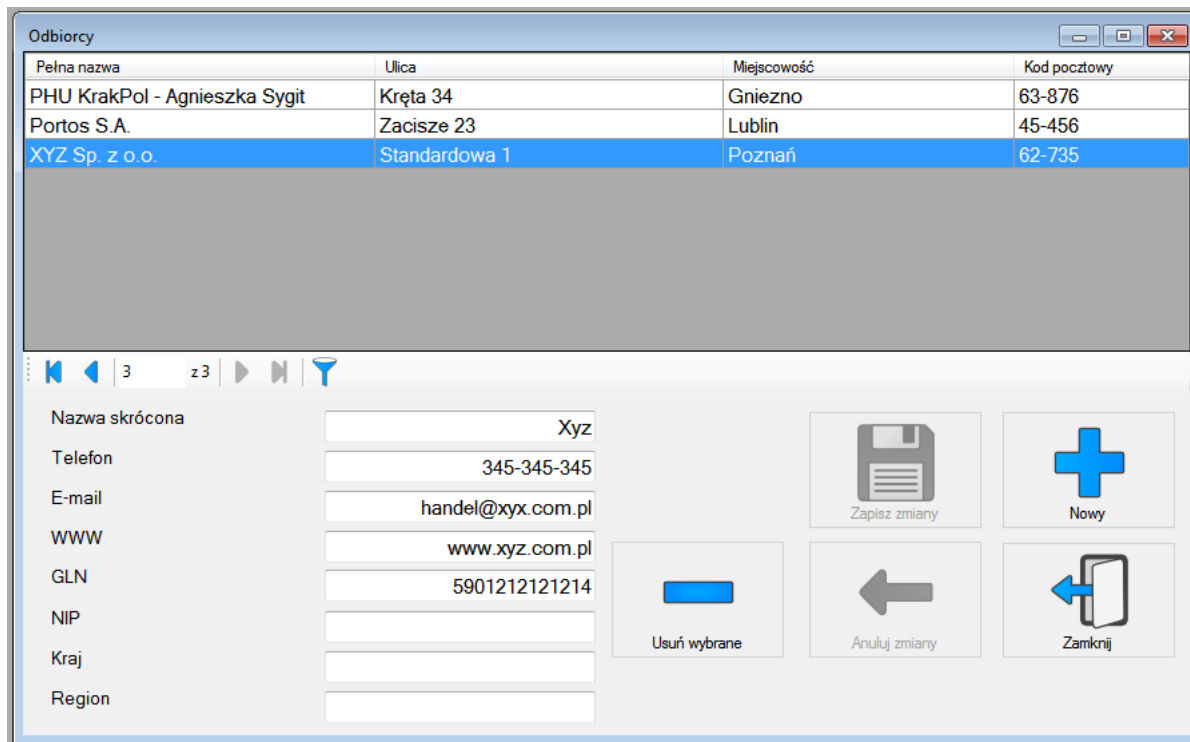
DANE ADRESOWE: ulica, miejscowość, kod pocztowy (również w wersji alfanumerycznej), kraj, region;

NAZWA SKRÓCONA: skrótowa nazwa firmy, która może być użyta na etykiecie (np. w przypadku, gdy nazwa pełna jest bardzo długa i może się na etykiecie nie zmieścić);

DANE KONTAKTOWE: telefon, e-mail, adres strony www ;

GLN – Globalny Numer Lokalizacyjny zgodny ze standardem GS1. Numer w postaci 13-cyfrowej, może być wykorzystywany, w zależności od szablonu etykiety i wymagań odbiorcy, do identyfikacji odbiorcy lub docelowej lokalizacji dostawy;

NIP – Numer Identyfikacji Podatkowej. Aplikacja nie rekomenduje sposobu wprowadzania danych.

Rys. 23 Okno funkcyjne Odbiorcy.

3.7.1 WYBÓR FIRMY

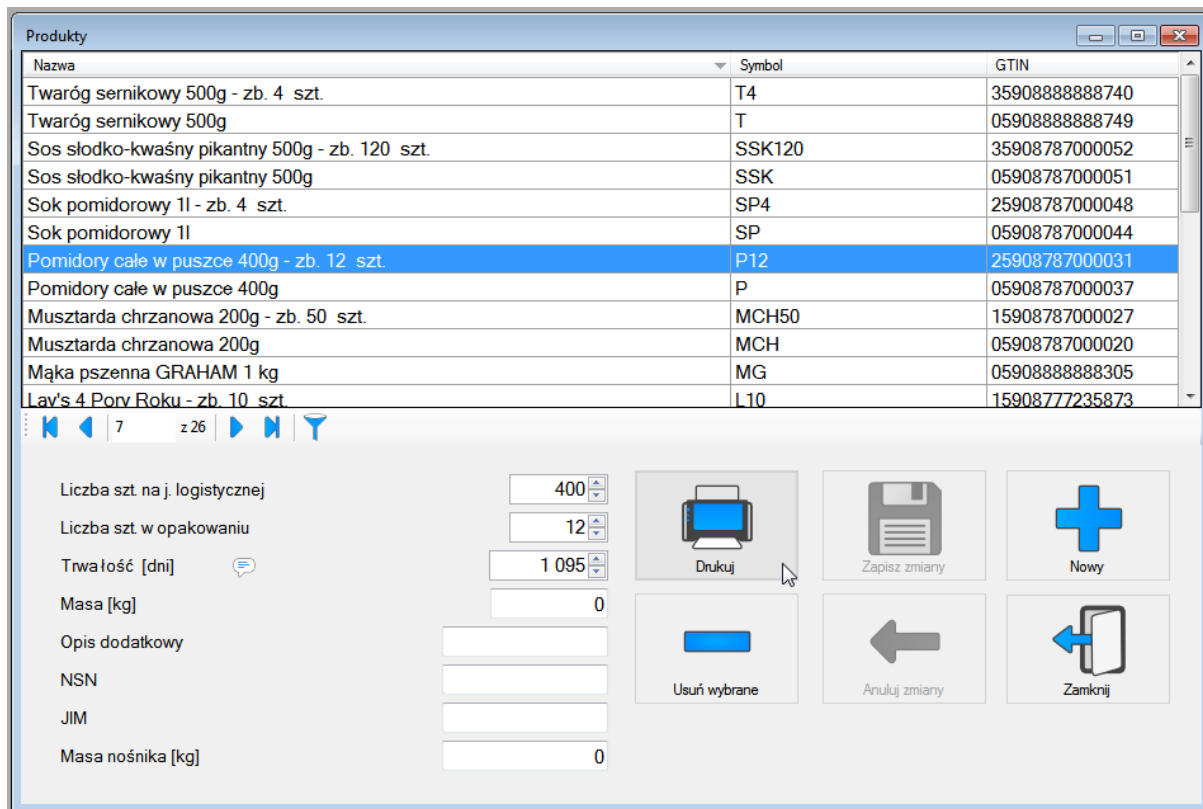
Jeśli na etykiecie będzie konieczne dokonanie wyboru firmy, do umieszczenia jej danych w nagłówku etykiety, bądź podania jej numeru GLN, to po naciśnięciu klawisza ekranowego Drukuj w kartotece Produkty otworzy się okno kartoteki Firmy. Należy wówczas wybrać (podświetlając) firmę (której dane wcześniej zostały wprowadzone) w górnej części okna – patrz Rys. 23. Okno to należy pozostawić otwarte i przejść do okna Wydruku, następnie wpisać w tym oknie dane jeśli są wymagane.

4 DRUKOWANIE ETYKIET

4.1 WYBÓR PRODUKTU

Wydruk etykiety rozpoczynamy od wybrania produktu, który jest umieszczony na jednostce logistycznej, w oknie Produkty.

Strona | 19

Rys. 24 Wybór produktu, dla którego będzie drukowana etykieta.

Następnie naciskamy klawisz ekranowy **Drukuj** i pojawia się okno wydruku, w którym uzupełniamy dane.

4.2 USTAWIENIA TREŚCI I WYDRUK ETYKIET

Zawartość okna wydruku może się zmieniać w zależności od użytego szablonu etykiety. Na Rys. 25 pokazujemy fragment przykładowego okna. Etykiety pól oznaczone kolorem czerwonym informują, że pola te trzeba obowiązkowo wypełnić danymi.

Po wypełnieniu wszystkich wymaganych pól należy

nacisnąć klawisz ekranowy . W efekcie w prawej części okna pojawi się podgląd wydruku etykiety. Po sprawdzeniu, że wszystko zostało poprawnie zinterpretowane i nie ma błędów naciskamy klawisz

ekranowy . Wydruk zostanie wykonany na wybranej wcześniej drukarce.

Ilość etykiet z jednakowym SSCC – wskazana w szablonie liczba domyślna identycznych etykiet drukowanych i naklejanych na daną jednostkę logistyczną.

Liczba SSCC – ile jest palet do opisanie z danym produktem / towarem.

Liczba stron – po wygenerowaniu etykiet informuje na ilu stronach będzie cały zadeklarowany wydruk.

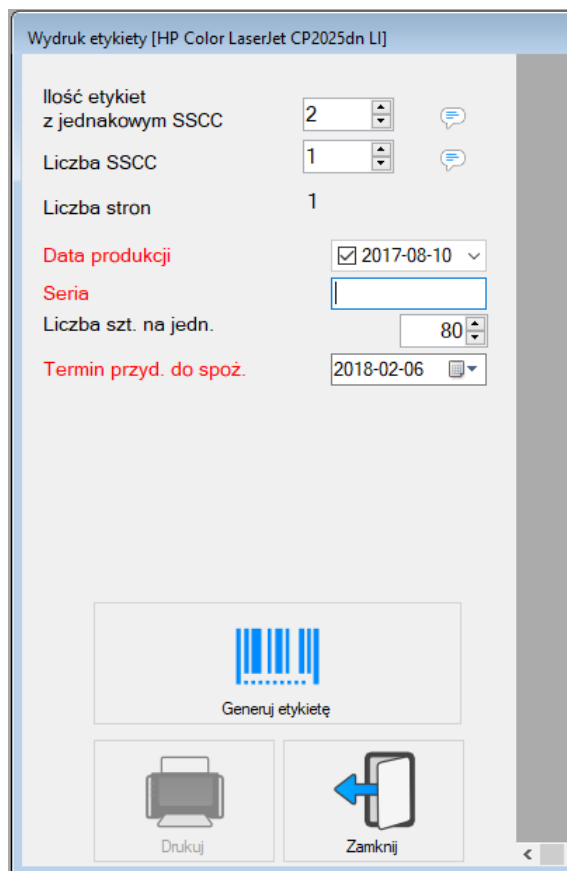
Data produkcji – pole automatycznie zasilane danymi, domyślnie jest bieżąca data w systemie operacyjnym. Dane z tego pola są edytowalne i mogą być wykorzystane (w zależności od szablonu) do ustalenia np. daty produkcji lub daty pakowania.

Seria – symbol partii produkcyjnej. Każdorazowo dane wprowadzane są ręcznie.

Liczba sztuk na jednostce logistycznej – pole domyślnie wypełniane odpowiadającą mu liczbą zawartą w bazie produktów. Można je edytować gdy tworzymy etykietę dla jednostki logistycznej o niepełnej zawartości (końcówka produkcyjna).

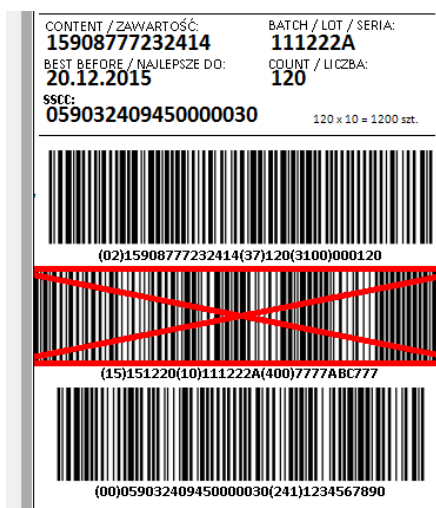
Termin przydatności do spożycia – pole wyliczane. Do bieżącej daty systemowej doliczana jest liczba dni określona w polu Trwałość w bazie produktów dla danego towaru.

Zdarza się, że wpisywane dane o zmiennej długości jak np. symbol partii produkcyjnej czy numer zamówienia, są bardzo długie. Może to spowodować znaczne wydłużenie szerokości kodu kreskowego, w krańcowych przypadkach przekraczające szerokość pola wydruku. Program zareaguje komunikatem widocznym na Rys. 26 uniemożliwiając wydruk etykiety. W takiej sytuacji należy

Strona | 20

Rys. 25 Fragment okna wydruku etykiet.

Rys. 26 Błąd zbyt długiego kodu kreskowego.

zastanowić się czy nie można skrócić zbyt długiego ciągu znaków. Jeśli jest to niemożliwe trzeba zaprojektować nowy szablon etykiety uwzględniający dłuższy ciąg znaków zakodowany w kodzie kreskowym.

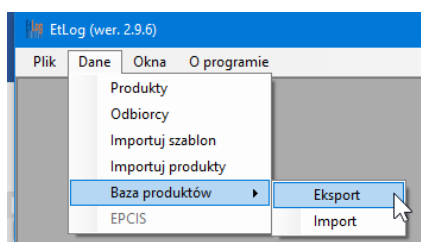
UWAGA: Jeśli szablon wymaga podania danych z katalogu Odbiorcy (np. GLN) automatycznie otworzy się okno Odbiorcy (**Błąd! Nie można odnaleźć źródła odwołania.**) należy wtedy wybrać firmę i pozostawić okno otwarte.

5 EKSPORT I IMPORT BAZY DANYCH PRODUKTÓW

Dla firm posiadających kilka licencji programu EtLog została przygotowana opcja eksportu i importu bazy danych produktów. Dzięki temu można dopisywać ręcznie produkty do bazy danych w jednej lokacji, a następnie wyeksportować je i zapisać na zewnętrznym nośniku danych. W drugiej lokacji (na innym komputerze) wystarczy zaimportować bazę zapisaną w pliku.

Jak to zrobić?

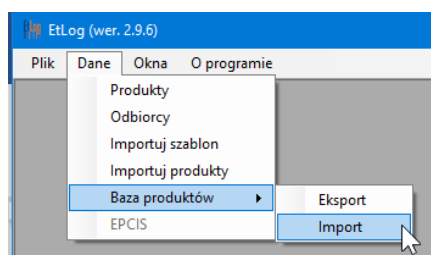
KROK 1. Z menu głównego programu wybrać opcję **Dane/Baza produktów/Eksport**

Rys. 27 Wybór funkcji eksportu bazy danych produktów

KROK 2. W oknie Windows wskazać miejsce zapisu bazy oraz nadać jej nazwę.

KROK 3. Aby zaimportować bazę produktów należy wybrać z menu głównego opcję **Dane/Baza produktów/Import**

Rys. 28 Wybór funkcji importu bazy danych produktów

KROK 4. W oknie Windows wskazać plik z bazą danych.

UWAGA: Import bazy powoduje usunięcie starej bez ostrzeżenia!

6 KOPIA BEZPIECZEŃSTWA I PRZENIESIENIE PROGRAMU NA INNY KOMPUTER

6.1 WYKONYWANIE KOPII BEZPIECZEŃSTWA

Wszystkie dane, oprócz szablonów, wpisane do programu EtLog znajdują się w plikowej bazie danych - Etlog.db. Baza ta znajduje się przy standardowej instalacji w katalogu: C:\Program Files (x86)\LiM\EtLog

W celu wykonania kopii bezpieczeństwa należy skopiować plik Etlog.db i zapisać na innym nośniku danych.

6.2 PRZENIESIENIE ZAINSTALOWANEGO PROGRAMU NA INNY KOMPUTER LUB ODTWORZENIE PRZY POMOCY KOPII BEZPIECZEŃSTWA

W przypadku zaistnienia sytuacji zmuszającej nas do przeniesienia programu EtLog na inny komputer np. z powodu awarii, czy wymiany sprzętu należy wykonać następujące czynności.

KROK 1. Zainstalować na nowym komputerze program (patrz str. 4)

KROK 2. Aktywować licencję (str. 6) i zaimportować do programu dostarczone wcześniej szablony etykiet.

KROK 3. Z nośnika danych skopiować do katalogu instalacyjnego EtLoga plikową bazę danych EtLog.db nadpisując na istniejący po instalacji plik o takiej samej nazwie.

7 WYTYCZNE GS1 W ZAKRESIE WYKORZYSTYWANIA ETYKIET LOGISTYCZNYCH

Etykieta logistyczna jest jednym z podstawowych narzędzi, stosowanych do oznaczania i monitorowania przepływu ładunków - jednostek transportowych.

Informacje umieszczone na etykiecie są przedstawiane w formie tekstu czytelnego wzrokowo oraz w postaci zakodowanej z pomocą kodu GS1-128.

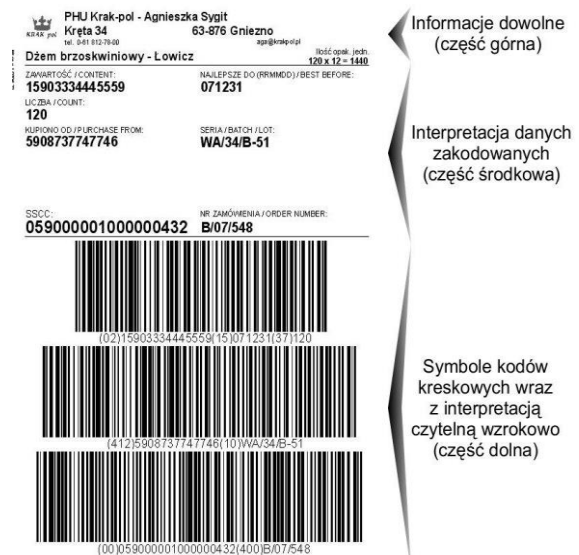
Etykieta logistyczna GS1 składa się z trzech części.

Część górna etykiety zawiera dowolne informacje tekstowe.

Część środkowa zawiera informacje tekstowe oraz interpretację symboli kodów kreskowych w formacie czytelnym wzrokowo.

Część dolna zawiera symbole kodów kreskowych. Identyfikacja jednostek logistycznych za pomocą etykiety logistycznej jest używana do znakowania jednostek logistycznych szczególnie wśród producentów i dostawców.

Wiele firm stosuje etykietę logistyczną również w celu identyfikacji towarów wysyłanych na rynki zagraniczne, stąd duże znaczenie przypisuje się jednolitej i standardowej identyfikacji spełniającej wspólne dla europejskich firm kryteria.

Rys. 29 Wygląd przykładowej etykiety logistycznej.

7.1 ZAWARTOŚĆ INFORMACYJNA ETYKIETY

7.1.1 IDENTYFIKATORY ZASTOSOWANIA GS1

Identyfikatory Zastosowania (w skrócie: IZ) są ustalonymi na poziomie międzynarodowym prefiksami, identyfikującymi w sposób unikalny znaczenie i format pola danych po nich następujących. Dane następujące po konkretnym Identyfikatorze Zastosowania mogą być znakami alfabetycznymi i/lub numerycznymi. Pola danych mają stałą lub zmienną długość, w zależności od Identyfikatora Zastosowania. Istnieje szereg identyfikatorów przeznaczonych do przedstawiania dodatkowych danych, np. numer partii, data „najlepsze do”, liczba sztuk. Pełen zakres informacji na temat Identyfikatorów Zastosowania oraz symboliki GS1-128 znajduje się w „Specyfikacjach Ogólnych GS1” oraz dokumentach organizacji krajowych GS1 na stronie www.gs1pl.org

Na etykiecie logistycznej zawarte mogą być różne informacje uzgodnione między partnerami biznesowymi. Każda z tych informacji musi być poprzedzona odpowiednim Identyfikatorem Zastosowania, pamiętać jednak należy o ograniczonej ilości miejsca na etykiecie, więc warto stosować zasadę, aby umieszczać na niej minimalną ilość informacji pozwalającą jednoznacznie zidentyfikować jednostkę logistyczną i towar na niej się znajdujący wraz z niezbędnymi danymi typu data przydatności, czy symbol partii produkcyjnej. Poniżej pokrótce omówimy dwa główne numery identyfikujące towar i jednostkę logistyczną.

UWAGA: *Odpowiedzialność za zawartość danych na etykiecie i jej poprawny wydruk spoczywa na firmie tworzącej etykietę logistyczną.*

7.1.2 PODSTAWOWE NUMERY IDENTYFIKACYJNE STANDARDU GS1

SSCC

Wspólnie z przedstawicielami producentów, detalistów, przewoźników oraz organizacji krajowych, organizacja GS1 wypracowała standard znakowania dowolnych jednostek logistycznych przy użyciu kodów kreskowych – etykietę logistyczną GS1.

Jednostki logistyczne są tworzone dla celów transportu i dystrybucji; przykładem jednostki logistycznej może być paleta, pudło, kosz, wieszak itp. Stosowanie etykiety logistycznej GS1 umożliwia użytkownikom unikalną identyfikację oraz śledzenie ruchu i pochodzenia jednostek logistycznych w całym łańcuchu dostaw. W tym celu każda jednostka logistyczna musi być identyfikowana unikalnym numerem – Seryjnym Numerem Jednostki Wysyłkowej (SSCC – Serial Shipping Container Code). Skanowanie umieszczonego na jednostce logistycznej i przedstawionego w kodzie kreskowym numeru SSCC umożliwia śledzenie fizycznego przepływu jednostek w celu powiązania go z przepływem właściwych informacji biznesowych, rejestrowanych w systemie informatycznym.

Użycie SSCC do identyfikacji poszczególnych jednostek logistycznych stwarza możliwości wprowadzenia szerokiego zakresu zastosowań logistycznych, takich jak przeładunek kompletacyjny (tzw. *cross docking*), śledzenie trasy wysyłek, automatyczne przyjęcia dostaw, itp. Na etykiecie logistycznej mogą być także przedstawione dane dodatkowe, np. numer partii produkcyjnej, liczba sztuk opakowań podrzędnych, data przydatności produktu w znaczeniu „najlepsze do” lub „spożyć przed”, identyfikator jednostki podrzędnej (handlowej) zawartej w jednostce logistycznej identyfikowanej numerem SSCC.

Numer SSCC jest wg międzynarodowych standardów obowiązkowym elementem jednostki logistycznej i jest generowany przez firmę tworzącą jednostkę logistyczną. Firma tworząca jednostkę logistyczną i generująca

etykiety z numerem SSCC musi być uczestnikiem organizacji GS1 i stosować swój własny prefiks firmy. Strukturę SSCC przedstawia Tabela 1.

Tabela 1 Ogólna struktura numeru SSCC

Identyfikator Zastosowania	Seryjny Numer Jednostki Wysyłkowej (SSCC)		
	Cyfra uzupełniająca	Prefiks firmy GS1 i oznaczenie jednostki	Cyfra kontrolna
0 0	N ₁	N ₂ N ₃ N ₄ N ₅ N ₆ N ₇ N ₈ N ₉ N ₁₀ N ₁₁ N ₁₂ N ₁₃ N ₁₄ N ₁₅ N ₁₆ N ₁₇	N ₁₈

Identyfikator Zastosowania (IZ) dla SSCC to zawsze „00”. Identyfikator ten jest stosowany w kodzie kreskowym GS1-128, aby zapewnić prawidłowość procesu skanowania SSCC. IZ „00” nie jest elementem numeru SSCC.

Cyfra uzupełniająca jest stosowana do zwiększenia pojemności numeru SSCC. Może przyjmować wartość od 0 do 9. Jej stosowanie jest zależne od firmy, która tworzy etykiety logistyczne i może być dowolnie wykorzystywane.

Prefiks firmy GS1 jest nadawany przez organizację krajową GS1 użytkownikowi systemu, który tworzy i oznacza jednostkę logistyczną. Zapewnia to unikalność numeru na całym świecie, ale nie identyfikuje on pochodzenia jednostki. Długość prefiksu firmy zależy od polityki poszczególnych organizacji krajowych GS1 w zakresie nadawania numerów.

Oznaczenie jednostki jest numerem seryjnym, nadawanym przez firmę, która tworzy jednostkę logistyczną; numer ten uzupełnia ciąg cyfr N₂ – N₁₇. Najprostszym sposobem przydzielania oznaczenia jednostki jest nadawanie numerów kolejno, tj. np.:00000, ...00001, ...00002.

Cyfra kontrolna jest wyliczana według standardowego algorytmu ustalonego przez GS1

Tabela 2 przedstawia stosowaną przez organizację GS1 Polska politykę przydziału prefiksu 4-, 5-, 6- i 7-cyfrowego.

Tabela 2 Struktura numeru SSCC obowiązująca w Polsce.

IZ	Seryjny Numer Jednostki Wysyłkowej (SSCC)				
	Cyfra uzupełniająca	Prefiks GS1 Firmy		Oznaczenie jednostki logistycznej	Cyfra kontrolna
		Prefiks polskiej organizacji krajowej GS1	Numer firmy (jednostki kodującej)		
0 0	D	590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄	S ₁ S ₂ S ₃ S ₄ S ₅ S ₆ S ₇ S ₈ S ₉	K
0 0	D	590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅	S ₁ S ₂ S ₃ S ₄ S ₅ S ₆ S ₇ S ₈	K
0 0	D	590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆	S ₁ S ₂ S ₃ S ₄ S ₅ S ₆ S ₇	K
0 0	D	590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆ J ₇	S ₁ S ₂ S ₃ S ₄ S ₅ S ₆	K
0 0	D	590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆ J ₇ J ₈	S ₁ S ₂ S ₃ S ₄ S ₅	K

GTIN

Do unikalnej identyfikacji jednostek handlowych na całym świecie służy **Globalny Numer Jednostki Handlowej (GTIN - ang: Global Trade Item Number)**. Prawo do tworzenia numerów GTIN posiada podmiot zarejestrowany w wybranej organizacji krajowej GS1.

Jednostka handlowa jest to dowolna jednostka (produkt lub usługa), która może być wyceniana, zamawiana lub fakturowana w celach handlowych pomiędzy uczestnikami w dowolnym punkcie łańcucha dostaw. Jednostki handlowe oznaczane są numerem GTIN, z wykorzystaniem jego wszystkich czterech struktur: GTIN-8, GTIN-12, GTIN-13 i GTIN-14. Wybór struktury numeru zależy od rodzaju towaru i zakresu aplikacji użytkownika.

Głównym zastosowaniem systemu GS1 jest identyfikacja jednostek przeznaczonych do skanowania w punkcie sprzedaży detalicznej, nazywanych również jednostkami konsumenckimi. Do ich identyfikacji służy numer GTIN-13, a jeśli są bardzo małe, numerem GTIN-8. GTIN-14 stosuje się do opakowań zbiorczych (hurtowych) o jednorodnej zawartości, które nie przechodzą przez detaliczne punkty sprzedaży. Dla takich jednostek najczęściej tworzy się 14 cyfrowy numer, wykorzystując w nim numer towaru, który jest wewnątrz opakowania. Dozwolone jest również stosowanie 13 cyfrowej postaci numeru GTIN.

Tabela 3 Struktura numerów GTIN dla firm zarejestrowanych w Polsce.

	Wskaźnik	Prefix GS1	Numer jednostki kodującej	Indywidualny numer towaru	Cyfra kontrolna
GTIN-14	1-9	590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄	T ₁ T ₂ T ₃ T ₄ T ₅	K
		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅	T ₁ T ₂ T ₃ T ₄	K
		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆	T ₁ T ₂ T ₃	K
		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆ J ₇	T ₁ T ₂	K
GTIN-13		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄	T ₁ T ₂ T ₃ T ₄ T ₅	K
		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅	T ₁ T ₂ T ₃ T ₄	K
		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆	T ₁ T ₂ T ₃	K
		590	J ₁ J ₂ J ₃ J ₄ J ₅ J ₆ J ₇	T ₁ T ₂	K
GTIN-8		590		T ₁ T ₂ T ₃ T ₄	K

Wskaźnik stosowany jedynie z numerem GTIN-14. Przyjmuje wartości 1 do 8 dla jednostek handlowych o stałej ilości i wartość 9 dla jednostek handlowych o zmiennej ilości. Najprościej jest przydzielać wskaźniki kolejno, tj. 1,2,3... dla każdego rodzaju opakowania zbiorczego.

Prefiks firmy GS1. Dwie lub trzy pierwsze cyfry N₁, N₂, N₃ tworzą prefiksy GS1, które są administrowane przez GS1. Następujący po nim numer firmy został przydzielony przez organizację krajową GS1. W Polsce nazywany jest on Numerem Identyfikacyjnym Firmy. Prefiks GS1 i NIF tworzą niepowtarzalny w skali świata indeks firmy w GS1, który jest nadawany każdemu użytkownikowi systemu przez organizację krajową GS1. Zwykle obejmuje on od 6 do 10 cyfr zależnie od potrzeb firmy.

Indywidualny numer towaru. Zazwyczaj 1 do 6 cyfrowe, jest nieznaczącym numerem, co oznacza, że poszczególne cyfry w numerze nie odnoszą się do żadnej klasyfikacji i nie niosą żadnych określonych informacji. Najprościej jest przydzielać oznaczenia jednostki kolejno, tj. 000, 001,002, 003 itp.

Cyfra kontrolna jest ostatnią cyfrą (skrajną prawą) numeru GTIN. Jest ona obliczana ze wszystkich pozostałych cyfr numeru, a jej celem jest sprawdzenie poprawności skanowania kodu kreskowego i prawidłowości utworzenia numeru.

7.1.3 HIERARCHIA OPAKOWAŃ A JEDNOSTKA LOGISTYCZNA

Prawie każdy produkt może występować w różnej postaci hierarchii opakowań. Na Rys. 30 przedstawiona została prosta struktura. Mamy więc napój w puszcze oznaczony GTIN-13, następnie karton (opakowanie zbiorcze) zawierający 12 puszek napoju (oznaczony GTIN-14) i wreszcie jednostkę logistyczną składającą się z 12 kartonów zbiorczych.

Pojawia się pytanie jak opisać na etykiecie logistycznej prawidłowo jej zawartość? Mamy do wyboru trzy przypadki.

1. Kiedy jednostka logistyczna jest jednostką handlową (pojawia się na liście produktów producenta jako jednostka, która jest zamawiana, wyceniana i fakturowana) czyli nadajemy jej numer GTIN, to powinien

- być on przedstawiony za pomocą IZ (01). Przykładem może być 1 lodówka na palecie. Jest to rzadko występujący przypadek.
2. Kiedy jednostka logistyczna nie jest jednostką handlową (czyli stanowi jednostkę utworzoną dla celów transportu i dystrybucji), możliwe jest opisanie informacji o zawartości tej jednostki logistycznej, przy zastosowaniu IZ (02), po którym podany jest numer GTIN najwyższego poziomu pakowania w strukturze opakowań produktów, oraz IZ (37) oznaczający liczbę tych opakowań. Czyli dla naszego przykładu w IZ (02) podajemy GTIN-14 opakowania zbiorczego, a w IZ (37) liczbę sztuk tych opakowań, w tym przypadku - 12.
 3. Trzeci przypadek jest podobny do poprzedniego. Różni się tym, że na opakowanie zbiorcze nie nadajemy numeru GTIN – jest ono opakowaniem transportowym, którego zadaniem jest jedynie umożliwienie fizycznego sformowania jednostki logistycznej. W tej sytuacji opisujemy jednostkę logistyczną przy pomocy IZ (02), w którym podajemy GTIN-13 napoju w puszcze, a w IZ (37) liczbę puszek na jednostce logistycznej - czyli 144.

Wniosek – zawsze podajemy GTIN najwyższej, oznaczonej tym numerem formy opakowaniowej i ilość tych opakowań na jednostce logistycznej.

Rys. 30 Przykładowa prosta struktura hierarchiczna.

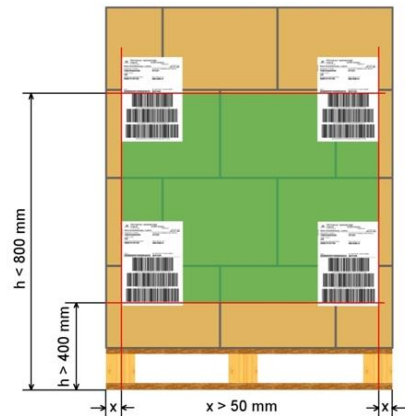
7.2 JAK ZASTOSOWAĆ ETYKIETĘ W PRAKTYCE?

Jako zasadę należy przyjąć, że etykieta drukowana jest na papierze samoprzylepnym o odpowiednim formacie. W przypadku etykiety logistycznej jest to format A5. Etykietę logistyczną naklejamy zawsze po ofoliowaniu palety, gdyż jej umieszczenie pod folią może uniemożliwić odczyt kodów kreskowych przez urządzenie skanujące. Z reguły na paletce umieszczamy dwie etykiety: jedną na dłuższym boku i jedną na krótszym)

Kody kreskowe muszą znajdować się w obszarze zielonego pola pokazanego na Rys. 31 (pokazane na rysunku etykiety zostały umieszczone w skrajnych miejscach).

Zwyczajowo etykiety nakleja się blisko prawej krawędzi palety z uwagi na to, że większość ludzi jest praworęczna i operatorowi wózka widłowego jest łatwiej skanować tak umieszczoną etykietę.

W przypadku gdy jednostka logistyczna nie jest jednostką paletową a np. pudłem kartonowym etykietę (lub etykiety) należy przykleić w miejscu, które umożliwia łatwy odczyt kodów kreskowych skanerem.

Rys. 31 Umieszczenie etykiety logistycznej na paletce EURO.